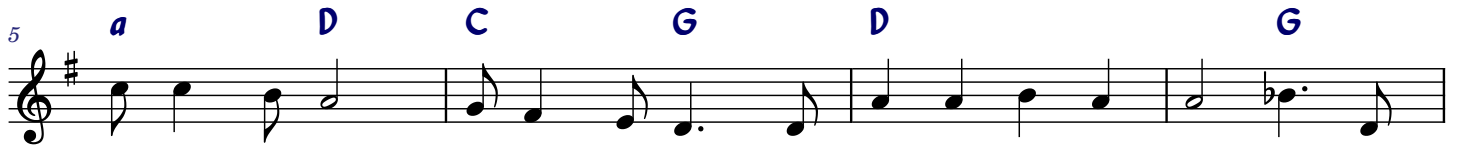

JUŻ SZEŚĆSET LAT

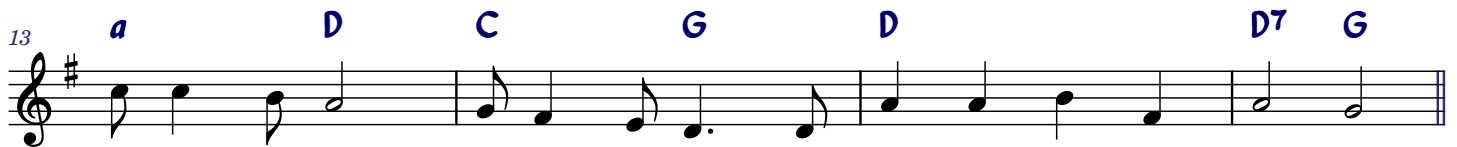
Już sześć-set lat kró - lu - jesz nam Ma - ry - jo na Jas - nej Gó - rze
Na wzgó - rzu tym wciąż Ser - cem Swym od wie - ków kie - ru - jesz na - mi,
Za Twą o - bec - ność chce - my dziś, Ma - ry - jo, Ci po - dzie - ko - wać

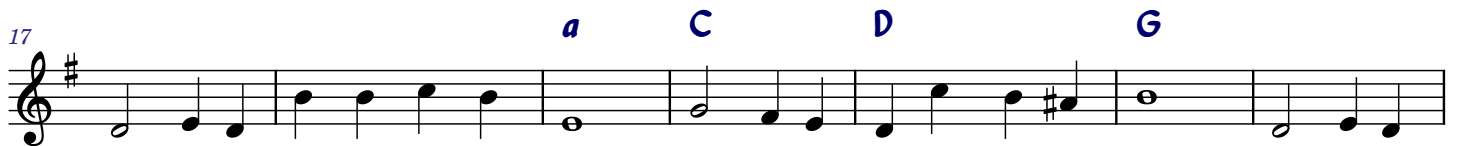
a - by nasz ból brać ja - ko swój, od - da - lać wszel - kie bu - rze. więc
wska - zu - jąc wciąż jak ma - my żyć, ja - ki - mi pójść dro - ga - mi. Wska -
i za Mat - czyną Mi - i - łość Twą swe ży - cie To - bie od - dać. Za

każ - dy wiek do Cie - bie biegł spo - tka - nie z Ma - tką prze - żyć,
zu - jesz na tę wie - lką moc, co z Eu - cha - ry - stii spły - wa,
Ka - zi - mie - rzem dzi - siał Cię Kró - lo - wą wy - znać chce - my,

biegł pol - ski król, biegł pro - sty lud swe tro - ski Ci za - wie - rzyć.
gdzie Chry - stus Pan da - je się nam i z grze - chów nas ob - my - wa.
a - byś kró - lując Ma - tką nam by - ła na pol - skiej zie - mi.

Ma - ry - jo! Tyś jest Ma - tką nam. Ma - ry - jo! U Twych sto - ję bram. Mi - ło - ścią

swo - ją da - rzyć chciej i nas wo - [ie - ce za - wsze miej.

